

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Michal Mazanec, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, adresa pro doručování poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025, na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi **Českým telekomunikačním úřadem** a **Obvodním soudem pro Prahu 5**, za další účasti žalobkyně **UPC Česká republika, a.s.**, se sídlem v Praze 4, Závěšova 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Londýnská 59, a žalované **J. W.**, ve věci žaloby o zaplacení částky 4000 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu v Praze 5 pod sp. zn. 10 C 139/2008,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 10 C 139/2008, o zaplacení smluvní pokuty 4000 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 5. 2008, čj. 10 C 139/2008 - 11, **se zrušuje.**

O d ů v o d ň ě n í :

Podáním doručeným dne 16. 9. 2008 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 5 ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba o zaplacení částky 4000 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba napadla u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 10. 4. 2008. Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 7. 4. 2006 smlouvu o dodávce služeb, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti UPC Česká republika. Jelikož žalovaná porušila své smluvní povinnosti, podle čl. 3.5 Všeobecných podmínek byla povinna vrátit do sedmi dnů od ukončení smlouvy zapůjčený modem. Protože žalovaná zapůjčené zařízení v dané lhůtě nevrátila, žalobkyně se po ní domáhala zaplacení smluvní pokuty za nevrácení modemu ve výši 100 % hodnoty zařízení uvedené v ceníku v den uzavření smlouvy, tj. 4000 Kč (čl. 3.6 Všeobecných podmínek) a smluvní pokuty ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení do zaplacení (čl. 6.10 Všeobecných podmínek). Protože žalovaná pohledávku neuhradila, navrhla žalobkyně soudu, aby uložil žalované povinnost zaplatit smluvní pokutu 4000 Kč s příslušenstvím a nahradit náklady soudního řízení.

Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 26. 5. 2008, čj. 10 C 139/2008 - 11, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle ust. § 129 odst. 1 zákona

č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popř. uživatelem, na straně druhé, Český telekomunikační úřad. Předmětem smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou bylo poskytování přenosu a příjmu internetu po síti elektronických komunikací. Jak ve zrušeném zákoně o telekomunikacích, tak v novém zákoně o elektronických komunikacích je telekomunikační služba, služba elektronických komunikací, definována jednak charakterem přenášených impulsů, jednak povahou sítě, jejímž prostřednictvím je poskytována. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2006, čj. 6 A 89/2002 - 95, který označil za telekomunikační službu poskytovanou prostřednictvím televizního kabelového rozvodu nejen dodávku televizního signálu, ale též dodávku televizního programu. Uvedl, že pro účely rozhodování o pravomoci lze ponechat stranou rozdíly mezi „dodávkou signálu“ a „dodávkou programu“, jak byly v uvedeném rozsudku popsány, neboť obě tyto služby jsou telekomunikačními službami a tím spíše i službami elektronických komunikací (usnesení zvláštního senátu ze dne 31. 5. 2006, čj. Konf 6/2005 - 11). Uzavřel proto, že není dána pravomoc soudu v občanském soudním řízení rozhodnout o požadovaných úhradách, nýbrž že je to zcela v pravomoci správního úřadu, tedy Českého telekomunikačního úřadu.

Český telekomunikační úřad následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že jeho pravomoc je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. V tomto případě se jedná o soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a žalovanou a k rozhodnutí je příslušný soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení smluvní pokuty se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Smluvní pokuta je soukromoprávním institutem zajišťujícím závazek, jehož účelem je zpravidla peněžitá transakce za porušení nebo nesplnění smluvní povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je nutné se zabývat povinností, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem mezi příčinou a následkem, nelze je tedy posuzovat odděleně. Porušení povinnosti je základní podmínkou pro stanovení, zda existuje nárok na smluvní pokutu. O smluvní pokutě bude tedy rozhodovat orgán, který je příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, na jejímž základě vznikl nárok na smluvní pokutu.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) zákona o elektronických komunikacích se rozumí veřejnou telefonní sítí sítí elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci je třeba rozlišit, za porušení jaké povinnosti nárok na smluvní pokutu vznikl. Pokud by se jednalo o porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost a účastníkem, ve které si tyto subjekty dohodly smluvní pokutu pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, pak by k rozhodování o smluvní pokutě byl příslušný Český telekomunikační úřad. Neuhrazení ceny za poskytnuté služby je porušením zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu s tímto porušením přímo souvisí. V tomto případě by zvláštní senát potvrdil názor soudu, že k rozhodování je příslušný správní orgán.

Předmětem řízení v posuzované věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit zapůjčený modem poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je soukromoprávním vztahem, proto příslušným k rozhodování o smluvní pokutě plynoucí z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce je soud. Obdobnou otázkou se již zvláštní senát zabýval v usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), podle kterého „*spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).*“

Zvláštní senát nepochybně, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat; to ovšem z výpůjčky přijímacího zařízení nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o smluvní pokutě vyplývající z porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu, a proto tato věc patří do příslušnosti soudů. Zvláštní senát tudíž rozhodl, že věc, týkající se zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu

na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 5. 2008, čj. 10 C 139/2008 - 11.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 5 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu